Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE PREDSEDU VŠEOBECNÉHO SÚDU

z 15. mája 2013 *

„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Hraničné hodnoty pre antimón, arzén, bárium, olovo a ortuť prítomné v hračkách — Zamietnutie Komisie schváliť v celom rozsahu vnútroštátne ustanovenia oznámené nemeckými orgánmi, ktorými sa zachovávajú hraničné hodnoty pre tieto látky — Návrh na nariadenie predbežných opatrení — Prípustnosť — Naliehavosť — Fumus boni iuris — Zváženie záujmov“

Vo veci T-198/12 R,

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: T. Henze a A. Wiedmann, splnomocnení zástupcovia,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: M. Patakia a G. Wilms, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej premetom je návrh na predbežné schválenie zachovania vnútroštátnych ustanovení oznámených nemeckými orgánmi o hraničných hodnotách pre antimón, arzén, bárium, olovo a ortuť prítomných v hračkách až do rozhodnutia Všeobecného súdu vo veci samej,

PREDSEDA VŠEOBECNÉHO SÚDU

vydal toto

Uznesenie

Predmet konania

1 Tento návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa týka rozhodnutia Komisie C(2012) 1348 final z 1. marca 2012 týkajúceho sa vnútroštátnych ustanovení oznámených Spolkovou republikou Nemecko, ktorými sa zachovávajú hraničné hodnoty pre olovo, bárium, arzén, antimón, ortuť a nitrozamíny a nitrozovateľné látky v hračkách po nadobudnutí účinnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/48/ES z 18. júna 2009 o bezpečnosti hračiek (Ú. v. EÚ L 170, s. 1) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

* Jazyk konania: nemčina.

2 Napadnutým rozhodnutím Európska komisia vyhovela, pokiaľ ide o nitrozamíny a nitrozovateľné látky, žiadosti, ktorú jej adresovala nemecká vláda na základe článku 114 ods. 4 ZFEÚ s cieľom získať schválenie zachovania vnútroštátnych ustanovení o hraničných hodnotách pre vyššie uvedené ťažké kovy. Pokiaľ ide o hraničné hodnoty pre olovo, bárium, arzén, antimón a ortuť – ktoré zodpovedajú hodnotám, ktoré boli stanovené smernicou Rady 88/378/EHS z 3. mája 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa bezpečnosti hračiek (Ú. v. ES L 187, s. 1; Mim. vyd. 13/009 s. 240) (ďalej len „pôvodná smernica o bezpečnosti hračiek“) – Komisia v podstate zamietla žiadosť nemeckej vlády a rozhodla, že v budúcnosti sa budú uplatňovať hraničné hodnoty stanovené smernicou 2009/48 (ďalej len „nová smernica o bezpečnosti hračiek“).

Právny rámec

Primárne právo

3 Článok 114 ods. 1 až 7 ZFEÚ znie takto:

„1. Nasledujúce ustanovenia sa použijú na dosiahnutie cieľov uvedených v článku 26, pokiaľ zmluvy neustanovujú inak. Európsky parlament a Rada… prijímajú opatrenia na aproximáciu ustanovení zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré smerujú k vytváraniu a fungovaniu vnútorného trhu.

…

3. Komisia vo svojich návrhoch podľa odseku 1, ktoré sa týkajú zdravia, bezpečnosti, ochrany životného prostredia a ochrany spotrebiteľa, berie za základ vysokú úroveň takejto ochrany, prihliadajúc najmä na vývoj vychádzajúci z nových vedeckých poznatkov. V rámci svojich príslušných právomocí sa tento cieľ usiluje dosiahnuť aj Európsky parlament a Rada.

4. Ak po prijatí harmonizačného opatrenia… členský štát, z dôležitých dôvodov uvedených v článku 36…, považuje za nevyhnutné zachovať vnútroštátne ustanovenia, upovedomí o nich Komisiu a uvedie dôvody ich zachovania.

…

6. Komisia do šiestich mesiacov po [oznámení uvedenom v odseku 4] dané vnútroštátne ustanovenia schváli alebo zamietne na základe overenia, že neslúžia svojvoľnej diskriminácii alebo skrytému obmedzovaniu obchodu medzi členskými štátmi, a nebránia fungovaniu vnútorného trhu.

Ak Komisia v tejto lehote nerozhodne, vnútroštátne ustanovenia uvedené [v odseku 4] sa považujú za schválené.

V prípadoch opodstatnených komplexnosťou veci a za predpokladu, že sa tým neohrozí ľudské zdravie, môže Komisia upovedomiť daný členský štát o prípadnom predĺžení uvedenej lehoty najviac o ďalších šesť mesiacov.

7. Ak je podľa odseku 6 členský štát oprávnený zachovať alebo zaviesť vnútroštátne ustanovenia odlišné od zosúlaďovacieho opatrenia, Komisia okamžite preskúma, či treba navrhnúť prispôsobenie tohto opatrenia.“

Sekundárne právo

Pôvodná smernica o bezpečnosti hračiek

4 Podľa článku 2 pôvodnej smernice o bezpečnosti hračiek sa hračky môžu uviesť na trh iba vtedy, ak neohrozujú bezpečnosť a/alebo zdravie užívateľov alebo iných osôb, ak sa používajú podľa návodu alebo predvídateľným spôsobom, berúc do úvahy obvyklé správanie detí. Za okolnosti, za ktorej je hračka uvádzaná na trh, a berúc do úvahy dobu predvídateľného alebo normálneho používania, musí hračka spĺňať bezpečnostné a zdravotné podmienky uvedené v tejto smernici.

5 Príloha II (s názvom „Podstatné bezpečnostné požiadavky na hračky“) časť II (s názvom „Jednotlivé riziká“) bod 3 (s názvom „Chemické vlastnosti“) pôvodnej smernice o bezpečnosti hračiek stanovuje ako cieľ hraničné hodnoty maximálnej biologickej prípustnosti na deň najmä pre antimón, arzén, bárium, olovo a ortuť. Hraničné hodnoty biologickej prípustnosti definujú maximálne prípustné množstvo chemickej látky, ktorá môže byť, vzhľadom na použitie hračiek, vstrebaná a voľná pre biologické procesy v ľudskom tele. Tieto hraničné hodnoty biologickej prípustnosti sa nelíšia v závislosti od konzistencie materiálu hračky. Príloha II časť II bod 3 ods. 2 prvá veta tejto smernice stanovuje osobitne tieto hraničné hodnoty, ktoré vyjadrujú maximálnu dennú biologickú prípustnosť v µg: antimón: 0,2, arzén: 0,1, bárium: 25,0, olovo: 0,7 a ortuť: 0,5. Pokiaľ ide o nitrozamíny a nitrozovateľné látky, pôvodná smernica o bezpečnosti hračiek nestanovuje žiadnu hraničnú hodnotu.

6 Práve na tomto základe a na základe mandátu od Komisie Európsky výbor pre normalizáciu vypracoval európsku harmonizovanú normu EN 71-3, „Bezpečnosť hračiek“ (ďalej len „EN 71-3“), ktorá vyvodzuje z hraničných hodnôt biologickej prípustnosti „hraničné hodnoty migrácie“ pre materiály hračiek a popisuje postup umožňujúci ich stanoviť. Hraničné hodnoty migrácie uvádzajú maximálne prípustné množstvo chemickej látky, ktoré môže migrovať, to znamená prejsť z určitého výrobku do vonkajšieho prostredia, napríklad preniknúť do kože alebo žalúdočnej šťavy. Pokiaľ sú dodržané hodnoty EN 71-3, považujú sa za dodržané aj hraničné hodnoty biologickej prípustnosti pôvodnej smernice o bezpečnosti hračiek. EN 71-3 stanovuje najmä tieto hraničné hodnoty migrácie: antimón 60 mg/kg, arzén 25 mg/kg, bárium 1 000 mg/kg, olovo 90 mg/kg a ortuť 60 mg/kg.

Nová smernica o hračkách

7 V roku 2003 sa Komisia rozhodla revidovať pôvodnú smernicu o bezpečnosti hračiek. Po mnohých konzultáciách s odborníkmi o viacerých návrhoch predložila začiatkom roka 2008 návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady o bezpečnosti hračiek, návrh, ktorý Rada napriek odporu nemeckej vlády schválila 11. mája 2009 a prijala 18. júna 2009, a ktorý sa stal novou smernicou o bezpečnosti hračiek. Príloha II (s názvom „Osobitné bezpečnostné požiadavky“) časť III (s názvom „Chemické vlastnosti“) bod 13 tejto smernice priamo stanovuje medzné (ďalej aj „hraničné“) hodnoty migrácie. Príloha však robí rozdiel v závislosti od troch druhov konzistencie materiálu hračky, podľa toho či je „suchý/krehký/práškový/ohybný“, či je „tekutý alebo lepkavý“ alebo či je „zoškriabaný“.

8 Príloha II časť III bod 13 novej smernice o bezpečnosti hračiek stanovuje tieto medzné hodnoty migrácie:

Prvok	mg/kg v suchom, krehkom, práškovom alebo ohybnom materiáli hračky	mg/kg v tekutom alebo lepkavom materiáli hračky	mg/kg v zoškriabanom materiáli hračky
Antimón	45	11,3	560
Arzén	3,8	0,9	47
Bárium	4 500	1 125	56 000
Olovo	13,5	3,4	160
Ortuť	7,5	1,9	94

9 Článok 54 novej smernice o hračkách ukladá členským štátom povinnosť uviesť do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na jej prebratie do ich vnútroštátneho poriadku do 20. januára 2011 a uplatňovať ich od 20. júla 2011. Článok 55 však stanovuje výnimku v tom, že príloha II časť II bod 3 pôvodnej smernice o bezpečnosti hračiek sa zrušuje s účinnosťou od 20. júla 2013. Hraničné hodnoty biologickej prípustnosti stanovené pôvodnou smernicou o bezpečnosti hračiek ako aj hraničné hodnoty migrácie, ktoré sú z nich vyvodené pre materiály slúžiace na výrobu hračiek, tak zostávajú platné až do 20. júla 2013, najmä pokiaľ ide o antimón, arzén, bárium, olovo a ortuť.

10 Podľa nemeckej vlády článok 55 novej smernice o bezpečnosti hračiek je *lex specialis* odchyľujúci sa od článku 54, a teda podľa nej príloha II časť III bod 13 tejto smernice, teda ustanovenie, ktoré je predmetom prejednávanej veci, musí byť prebraté až po 20. júli 2013. Komisia sa naopak domnieva, že lehota na prebratie stanovená v článku 54 novej smernice o bezpečnosti hračiek sa uplatňuje aj na ťažké kovy, o ktoré ide v tomto spore. Iba v hospodárskom záujme článok 55 stanovuje prechodnú lehotu, ktorá uplynie 20. júla 2013, teda lehotu, počas ktorej hračky, ktorých chemické vlastnosti sú v súlade s požiadavkami pôvodnej smernice o bezpečnosti hračiek, môžu byť naďalej vyrábané a uvádzané do obehu. Cieľom tohto ustanovenia nie je priznať členským štátom dlhšiu lehotu na prebratie.

Nemecké vnútroštátne právo

11 Pôvodná smernica o hračkách bola prebratá do nemeckého vnútroštátneho práva prostredníctvom nariadenia v roku 1989. Transpozičné nariadenie sa odvoláva na požiadavky bezpečnosti stanovené prílohou II pôvodnej smernice o bezpečnosti hračiek, ktorá uvádzala hraničné hodnoty biologickej prípustnosti, ktoré sa uplatňovali najmä na päť ťažkých kovov, ktorými sú antimón, arzén, bárium, olovo a ortuť.

12 Nemecké vnútroštátne právo sa prispôsobilo novému právnemu stavu vyplývajúcemu z uverejnenia novej smernice o bezpečnosti hračiek v roku 2011. V súvislosti s hraničnými hodnotami piatich vyššie uvedených ťažkých kovov sa však nezaviedla žiadna zmena, pretože príloha II časť III bod 3 pôvodnej smernice o bezpečnosti hračiek zostala naďalej účinná. Z tohto dôvodu Komisia výzvou z 22. novembra 2012 začala proti Spolkovej republike Nemecko v súlade s článkom 258 ZFEÚ konanie o nesplnení povinnosti pre čiastočné neprebratie novej smernice o bezpečnosti hračiek. Listom z 21. marca 2013 nemecká vláda odpovedala na výzvu odmietajúc akékoľvek nesplnenie povinnosti z dôvodu, že príloha II časť III novej smernice o bezpečnosti hračiek nadobudne účinnosť až od 20. júla 2013.

Skutkový stav a konanie

13 Listom z 18. januára 2011 nemecká vláda požiadala Komisiu v súlade s článkom 114 ods. 4 ZFEÚ v spojení s článkom 36 ZFEÚ o schválenie zachovania svojich vnútroštátnych ustanovení o hraničných hodnotách pre antimón, arzén, bárium, olovo a ortuť v súlade s prílohou II časťou II bodom 3 pôvodnej smernice o bezpečnosti hračiek, ako aj pre nitrozamíny a nitrozovateľné látky po 20. júli 2013 z dôvodu, že tieto ustanovenia zabezpečujú vyššiu úroveň ochrany zdravia detí ako je úroveň zavedená novou smernicou o bezpečnosti hračiek. Odvolala sa najmä na hraničné hodnoty migrácie stanovené touto smernicou pre hračky, ktoré môžu byť zoškriabané. Podľa nemeckej vlády, pokiaľ ide o antimón, arzén, bárium, olovo a ortuť, porovnanie s hraničnými hodnotami v EN 71-3 ukazuje, že hraničné hodnoty migrácie, ktoré sa majú v budúcnosti uplatňovať, sú vyššie, ako to vyplýva z tejto tabuľky:

Prvok	EN 71-3 v mg/kg, ktorá konvertovala hraničné hodnoty biologickej prípustnosti z pôvodnej smernice o bezpečnosti hračiek (prevzaté vo vnútroštátnom práve)	Nová smernica o bezpečnosti hračiek v mg/kg
Olovo	90	160
Arzén	25	47
Ortuť	60	94
Bárium	1 000	56 000
Antimón	60	560

14 Nemecká vláda tvrdí, že hoci je porovnanie obmedzené na hodnoty uplatniteľné na kategóriu „zoškriabaný materiál hračky“, toto samotné porovnanie stačí na preukázanie, bez potreby zohľadniť dve ďalšie kategórie, že uplatnenie ustanovení novej smernice o bezpečnosti hračiek vedie k jasnému zvýšeniu prípustnej migrácie ťažkých kovov. Táto smernica jasne nestanovuje, v akom pomere sú hraničné hodnoty migrácie každej z troch kategórií voči ostatným. Je teda potrebné vychádzať zo zásady, že uvedené množstvo môže migrovať každý deň z každej kategórie. Na účely stanovenia celkovej expozície v prípade, keď sa dieťa ocitne v kontakte s hračkami patriacimi do troch kategórií v priebehu toho istého jedného dňa, teda musia byť hraničné hodnoty migrácie posudzované kumulatívne a byť sčítané.

15 Napadnutým rozhodnutím doručeným 2. marca 2012 Komisia vyhovela žiadosti nemeckej vlády bez obmedzení pre nitrozamíny a nitrozovateľné látky. Pokiaľ ide o bárium a olovo, vyhovela žiadosti „do dňa nadobudnutia účinnosti ustanovení práva EÚ, ktorými sa stanovujú nové hraničné hodnoty…, alebo do 21. júla 2013“. Naproti tomu, Komisia zamietla žiadosť pokiaľ ide o antimón, arzén a ortuť.

16 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 14. mája 2012 nemecká vláda podala žalobu smerujúcu k zrušeniu napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom Komisia zamietla jej žiadosť o zachovanie vnútroštátnych ustanovení týkajúcich sa hraničných hodnôt pre antimón, arzén a ortuť a schválila ich iba do 21. júla 2013 pre bárium a olovo.

17 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 13. februára 2013 nemecká vláda podala tento návrh na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom v podstate navrhuje, aby predseda Všeobecného súdu:

— predbežne schválil oznámené vnútroštátne ustanovenia zachovávajúce hraničné hodnoty pre antimón, arzén, bárium, olovo a ortuť dovtedy, kým Všeobecný súd rozhodne o žalobe vo veci samej,

— subsidiárne zaviazal Komisiu predbežne schváliť tieto vnútroštátne ustanovenia dovtedy, kým Všeobecný súd rozhodne o žalobe vo veci samej.

18 Komisia v pripomienkach k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, podaných do kancelárie Všeobecného súdu 28. februára 2013, navrhla, aby predseda Všeobecného súdu:

— vyhlásil návrh za neprípustný alebo subsidiárne ho zamietol ako nedôvodný,

— zaviazal Spolkovú republiku Nemecko zaplatiť navyše trovy konania spôsobené konaním o nariadení predbežného opatrenia pri rozhodovaní o trovách konania vo veci samej.

19 Nemecká vláda odpovedala na pripomienky Komisie vyjadrením zo 14. marca 2013. Komisia k nemu prijala konečné stanovisko vo vyjadrení z 27. marca 2013.

Právny stav

20 Jednak zo znenia článku 278 ZFEÚ v spojení s článkom 279 ZFEÚ a jednak zo znenia článku 256 ods. 1 ZFEÚ vyplýva, že sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení môže, ak si myslí, že si to vyžadujú okolnosti, nariadiť odklad výkonu napadnutého aktu alebo určiť potrebné predbežné opatrenia.

21 Článok 104 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu stanovuje, že návrhy na nariadenie predbežného opatrenia musia uvádzať predmet konania, okolnosti preukazujúce naliehavosť, ako aj skutkové a právne dôvody, ktoré na prvý pohľad odôvodňujú nariadenie navrhovaných predbežných opatrení. Odklad výkonu rozhodnutia a ostatné predbežné opatrenia tak môže sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení nariadiť, ak sa preukáže, že ich nariadenie je z právneho a faktického hľadiska na prvý pohľad dôvodné (*fumus boni iuris*) a že sú naliehavé v tom zmysle, že na to, aby sa predišlo vážnej a nenapraviteľnej ujme na záujmoch účastníka konania, je nevyhnutné, aby boli vydané a účinné už pred rozhodnutím vo veci samej. Sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení v prípade potreby zváži takisto záujmy, o ktoré ide (pozri uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 13. apríla 2011, Westfälische Drahtindustrie a i./Komisia, T-393/10 R, Zb. s. II-1697, bod 12 a tam citovanú judikatúru).

22 V rámci tohto celkového skúmania sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení disponuje širokou mierou voľnej úvahy a môže so zreteľom na osobitosti prejednávanej veci slobodne rozhodnúť o spôsobe, akým musia byť tieto rôzne podmienky preskúmané, ako aj o poradí tohto skúmania, keďže nijaké pravidlo práva mu neukladá vopred stanovenú analytickú schému na účely posúdenia nevyhnutnosti rozhodnúť o nariadení predbežných opatrení (pozri nariadenie Westfälische Drahtindustrie a i./Komisia, už citované, bod 13 a tam citovanú judikatúru).

23 Sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení sa domnieva, že má k dispozícii všetky informácie potrebné na rozhodnutie o tomto návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bez toho, aby bolo predtým potrebné vypočuť vysvetlenia účastníkov konania.

O prípustnosti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia

24 Komisia sa domnieva, že návrh na nariadenie predbežných opatrení je neprípustný, pretože Spolková republika Nemecko nemá záujem na konaní. Ak má byť úspešný návrh vo veci samej, ktorý smeruje k zrušeniu negatívneho rozhodnutia, Komisia by musela prijať nové rozhodnutie o udelení výnimky na základe článku 114 ods. 4 ZFEÚ pri zohľadnení rozsudku o zrušení a vykonaní širokej miery voľnej úvahy, ktorá jej za takýchto okolností prináleží. Svojím návrhom na nariadenie predbežného opatrenia Spolková republika Nemecko v skutočnosti smeruje k získaniu odkladu výkonu negatívneho

rozhodnutia. Takýto nárok je však v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia v zásade neprijateľný (pozri uznesenie predsedu Všeobecného súdu zo 17. decembra 2009, Vereniging Milieudefensie a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht/Komisia, T-396/09 R, neuverejnené v Zbierke, ďalej len „uznesenie Milieudefensie“, bod 34 a tam citovanú judikatúru). Podľa Komisie sa Spolková republika Nemecko snaží obísť toto pravidlo prípustnosti obmedzujúce predmet návrhov na nariadenie predbežných opatrení, a na to, aby to dosiahla, predkladá v konaní o nariadení predbežného opatrenia návrhy, ktoré idú ďaleko nad rámec návrhov, ktoré predložila vo veci samej, čo ohrozuje inštitucionálnu rovnováhu.

25 Pokiaľ ide o hlavný návrh smerujúci k tomu, aby sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení sám predbežne schválil zachovanie sporných vnútroštátnych ustanovení, Komisia uvádza, že v rámci preskúmania zákonnosti sa súd Únie nemôže správať ako administratívny orgán ani namiesto neho vykonať komplexné posúdenie technických otázok. Pokiaľ ide o subsidiárny návrh, ak by mal byť prijatý v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia, znamenalo by to nariadiť Komisii, aby vyvodila určité dôsledky z rozsudku o zrušení. Právo Únie nepozná tento typ žaloby o uložení príkazu, ktorá by znamenala nariadiť opatrenie prekračujúce právomoci súdu rozhodujúceho vo veci samej (uznesenie Milieudefensie, bod 42). Okrem toho, prípustnosť návrhu na nariadenie predbežných opatrení je podmienená existenciou úzkej súvislosti medzi navrhnutým predbežným opatrením a návrhmi v žalobe vo veci samej. Sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení nemôže prevziať právomoci, ktoré nemá súd rozhodujúci vo veci samej (uznesenie Milieudefensie, bod 39 a nasl.). Práve to sa však snaží získať žalobkyňa.

26 Nemecká vláda sa naproti tomu domnieva, že skutočne existuje súvislosť medzi návrhom na nariadenie predbežných opatrení a návrhom vo veci samej. Ustanovenia upravujúce návrh na nariadenie predbežného opatrenia sú výrazom práva na prístup k spravodlivosti, ktoré je zakotvené v článku 47 Charty základných práv Európskej únie (Ú. v. EÚ C 83, 2010, s. 389) (ďalej len „Charta“). Zaručujú žalobcovi právo na získanie predbežnej súdnej ochrany v prípade, ak je táto ochrana potrebná na zabezpečenie úplnej účinnosti rozhodnutia, ktoré bude vydané vo veci samej. Pokiaľ sa žaloba vo veci samej, tak ako v prejednávanom prípade, v skutočnosti týka návrhu na vydanie príkazu, ale žalobca predložil žalobu o neplatnosť, predbežná súdna ochrana sa musí priznať buď na základe článku 278 ZFEÚ alebo na základe článku 279 ZFEÚ.

27 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že účelom konania o nariadení predbežného opatrenia je zabezpečenie plnej účinnosti budúceho rozhodnutia vo veci samej [pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdneho dvora z 27. septembra 2004, Komisia/Akzo a Akcros, C-7/04 P(R), Zb. s. I-8739, bod 36]. V dôsledku toho je toto konanie vedľajším vo vzťahu k hlavnému konaniu, na ktoré je naviazané (uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 12. februára 1996, Lehrfreund/Rada a Komisia, T-228/95 R, Zb. s. II-111, bod 61), takže rozhodnutie prijaté sudcom rozhodujúcim o nariadení predbežných opatrení musí mať predbežnú povahu v tom zmysle, že nesmie prejudikovať zmysel budúceho rozhodnutia vo veci samej ani ho zbaviť potrebného účinku (uznesenia predsedu Súdneho dvora zo 17. mája 1991, CIRFS a i./Komisia, C-313/90 R, Zb. s. I-2557, bod 24, a predsedu Súdu prvého stupňa z 12. decembra 1995, Connolly/Komisia, T-203/95 R, Zb. s. II-2919, bod 16). Navyše, navrhnuté predbežné opatrenie musí mať dostatočne úzku súvislosť s predmetom žaloby vo veci samej a nemôže ísť nad rámec rozhodnutia vo veci samej, ktoré môže Všeobecný súd prijať (uznesenia predsedu Všeobecného súdu z 29. marca 2001, Goldstein/Komisia, T-18/01 R, Zb. s. II-1147, bod 14, a z 2. júla 2004, Sumitomo Chemical/Komisia, T-78/04 R, Zb. s. II-2049, bod 43).

28 Ako Komisia správne zdôraznila, návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý smeruje iba k získaniu odkladu výkonu negatívneho rozhodnutia, je v zásade neprípustný, pretože požadovaný odklad sám osebe nemôže zmeniť právne postavenie navrhovateľa. Nemecká vláda však nepredložila návrh na odklad výkonu v zmysle článku 278 ZFEÚ. Navrhuje skôr prijatie predbežného opatrenia v zmysle článku 279 ZFEÚ. Ani článok 279 ZFEÚ, ani článok 104 rokovacieho poriadku, a tým skôr ani

článok 47 Charty však neumožňujú vyhlásiť takýto návrh za neprípustný iba z dôvodu, že žaloba, na ktorú je naviazaný, smeruje k zrušeniu negatívneho rozhodnutia [pozri v tejto súvislosti tiež uznesenie podpredsedu Súdneho dvora zo 7. marca 2013, EDF/Komisia, C-551/12 P(R), bod 41].

29 Z tohto dôvodu judikatúra obsahuje množstvo príkladov predbežných opatrení, ktoré boli prijaté v rámci žalôb o neplatnosť negatívnych rozhodnutí. Za týchto okolností sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení totiž považoval za potrebné priznať požadovanú predbežnú súdnu ochranu až do ukončenia konania vo veci samej (pozri najmä výrok uznesenia predsedu Súdu prvého stupňa z 28. apríla 2009, United Phosphorus/Komisia, T-95/09 R, neuverejneného v Zbierke, ako aj uznesení predsedu Všeobecného súdu zo 16. novembra 2012, Evonik Degussa/Komisia, T-341/12 R, Akzo Nobel a i./Komisia, T-345/12 R, a z 11. marca 2013, Pilkington Group/Komisia, T-462/12 R).

30 Treba konštatovať, že okolnosti prejednávanej veci svedčia najmä v prospech prípustnosti predbežného opatrenia navrhnutého nemeckou vládou.

31 Článok 55 novej smernice o bezpečnosti hračiek totiž stanovuje, že príloha II časť II bod 3 pôvodnej smernice o bezpečnosti hračiek – ktorá obsahuje hraničné hodnoty antimónu, arzénu, bária, olova a ortuti, ktoré nemecká vláda požaduje zachovať tak, ako sú uvedené vo vnútroštátnom práve – bude zrušená až s účinnosťou k 20. júlu 2013. To znamená, že sporné hraničné hodnoty zostávajú platné až do 20. júla 2013. Keďže Komisia v napadnutom rozhodnutí zamietla žiadosť o zachovanie pre antimón, arzén a ortuť, a pokiaľ ide o bárium a olovo jej vyhovela iba do 21. júla 2013, z toho vyplývajúci zákaz zachovania hraničných hodnôt nadobudne účinnosť až k 21. júlu 2013. V dôsledku toho môže nemecká vláda v každom prípade pokračovať v uplatňovaní predchádzajúcich dotknutých hraničných hodnôt do 20. júla 2013 so súhlasom alebo bez súhlasom Komisie bez toho, aby bola dotknutá jej prípadná povinnosť prebrať pred týmto dátumom prílohu II časť III bod 13 novej smernice o bezpečnosti hračiek do vnútroštátneho práva (pozri bod 12 vyššie).

32 Za týchto podmienok musela nemecká vláda podať žalobu o neplatnosť napadnutého rozhodnutia v lehote stanovenej v článku 263 ods. 6 ZFEÚ, to znamená pred polovicou mája 2012, hoci predbežná súdna ochrana stanovená v článku 278 ZFEÚ je jej odopretá až do 20. júla 2013, pretože až do tohto dátumu právny stav, ktorý si želá nastoliť – v zmysle ďalšieho uplatňovania predchádzajúcich hraničných hodnôt –, už zabezpečuje článok 55 novej smernice o bezpečnosti hračiek. Nemecká vláda teda logicky môže žiadať o zachovanie týchto hraničných hodnôt po 20. júli 2013 iba prostredníctvom predbežného opatrenia nariadeného v súlade s článkom 279 ZFEÚ. Komisia jej preto nemôže vytýkať, že sa snaží protiprávnym spôsobom obchádzať konanie stanovené v článku 278 ZFEÚ.

33 Keďže Komisia sa domnieva, že navrhnuté predbežné opatrenie ohrozuje inštitucionálnu rovnováhu a prekračuje rámec právomocí súdu rozhodujúceho vo veci samej, treba pripomenúť, že vo veci predbežných opatrení sudca nariaďujúci predbežné opatrenia disponuje právomocami, ktorých dopad na dotknuté inštitúcie Únie prekračuje účinky, ktoré sú spojené s rozsudkom o zrušení (pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdneho dvora z 5. augusta 1983, CMC/Komisia, 118/83 R, Zb. s. 2583, bod 53, a výrok uznesenia predsedu Súdu prvého stupňa z 19. februára 1993, Langnese-Iglo a Schöller/Komisia, T-7/93 R a T-9/93 R, Zb. s. II-131), pod podmienkou, že tieto predbežné opatrenia sa uplatňujú iba počas trvania konania vo veci samej, neprejudikujú rozhodnutie vo veci samej a nebránia jeho potrebnému účinku.

34 Ako správne poznamenala nemecká vláda, nariadenie predbežného opatrenia, ktoré navrhuje, neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej. Zachovanie oznámených vnútroštátnych ustanovení bude schválené iba na obmedzenú dobu, to znamená do prijatia rozhodnutia vo veci samej. Toto schválenie, ktoré je čisto dočasné, nebude obsahovať žiadne posúdenie dôvodnosti napadnutého rozhodnutia, teda posúdenie, ktoré bude predmetom rozhodnutia vo veci samej. Navyše návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým nemecká vláda v podstate smeruje k možnosti uplatňovať

predchádzajúce hraničné hodnoty po 20. júli 2013, predstavuje dostatočne úzku spojitosť so žalobou smerujúcou k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, keďže toto rozhodnutie *de facto* zakazuje ich zachovanie v platnosti po tomto dátume.

35 Pokiaľ ide o potrebný účinok rozhodnutia, ktoré má byť prijaté vo veci samej, je zjavné, že nariadenie navrhnutého predbežného opatrenia negatívne neovplyvní účinok rozsudku zamietajúceho žalobu o neplatnosť podanú nemeckou vládou, pretože v súlade s článkom 107 ods. 3 rokovacieho poriadku toto opatrenie automaticky zaniká vyhlásením rozsudku. Ak by Všeobecný súd zrušil napadnuté rozhodnutie, Komisia by bola povinná v súlade s článkom 266 ZFEÚ prijať opatrenia, ktoré implikujú toto zrušenie, pri zachovaní odôvodnenia rozsudku. Za predpokladu, že Komisia by znovu zamietla žiadosť o zachovanie hraničných hodnôt podanú nemeckou vládou opierajúc sa napríklad o nové dôvody, opatrenie, ktoré zaniklo na základe článku 107 ods. 3 rokovacieho poriadku, by neprekážalo takémuto dôsledku rozsudku. Naproti tomu, ak by Komisia musela vyhovieť žiadosti o zachovanie hraničných hodnôt s cieľom podriadiť sa odôvodneniu rozsudku, navrhnuté predbežné opatrenie by bolo zvlášť vhodné na zaručenie úplného účinku budúceho rozhodnutia o zrušení, ktoré by bolo predmetom takého výkonu.

36 Ani za týchto podmienok nemôže Komisia tvrdiť, že navrhnuté predbežné opatrenie ide nad rámec toho, čo môže Všeobecný súd priznať v budúcom rozsudku o zrušení. V tejto súvislosti stačí na účely tohto preskúmania prípustnosti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia skonštatovať, že nemecká vláda uviedla relevantným spôsobom (pozri rozsudok Súdneho dvora z 28. januára 1986, Cofaz a i./Komisia, 169/84, Zb. s. 391, bod 28), že vnútroštátne hraničné hodnoty oznámené Komisii s cieľom ich zachovania zaručujú vyššiu úroveň ochrany zdravia detí ako je úroveň vyplývajúca zo zavedenia hraničných hodnôt novej smernice o bezpečnosti hračiek, že odmietnutie predbežného opatrenia, ktoré navrhuje pre obdobie od 21. júla 2013 do vyhlásenia rozsudku vo veci samej, by vystavilo zdravie detí hrozbe vážnej a nenapraviteľnej ujmy a že záujem, ktorého ochrana sa požaduje, teda verejné zdravie, má zásadný význam.

37 Toto presvedčivé zhrnutie nemeckej vlády umožňuje sudcovi rozhodujúcemu o nariadení predbežných opatrení na účely preskúmania prípustnosti jemu predloženého návrhu s dostatočnou istotou vyvodiť, že Komisia na to, aby splnila povinnosti stanovené rozsudkom o zrušení, musí vyhovieť spornej žiadosti o zachovanie hraničných hodnôt. Navrhnuté predbežné opatrenie tak zostane v medziach opatrení, ktoré Komisia pravdepodobne bude povinná prijať na účely výkonu takého rozsudku.

38 V tomto bode je potrebné prejednávaný prípad odlíšiť od prípadu, o ktorý išlo vo veci vedúcej k vydaniu uznesenia Milieudefensie, ktorej predmetom bolo schválenie výnimky, ktorou Komisia oslobodila členský štát od dodržiavania určitých hraničných hodnôt v oblasti kvality vzduchu. Komisia zamietla ako neprípustnú žiadosť, ktorú jej adresovala organizácia ochrany životného prostredia a ktorou žiadala, aby vykonala „opätovné vnútorné preskúmanie“ tohto schválenia. Práve proti tomuto rozhodnutiu o zamietnutí, a nie proti samotnému schváleniu výnimky, žalujúca organizácia podala žalobu o neplatnosť. Okrem toho podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia smerujúceho najmä k tomu, aby sa Komisii uložila povinnosť nariadiť dotknutému členskému štátu dodržiavať bezodkladne hraničné hodnoty. V bodoch 37 až 41 uznesenia Milieudefensie bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia vyhlásený za neprípustný z dôvodu, že priznanie navrhnutého predbežného opatrenia by v skutočnosti znamenalo uložiť Komisii povinnosť zrušiť výnimku, hoci rozsudok zrušujúci rozhodnutie o zamietnutí by jej uložil iba povinnosť konať a vykonať pôvodne zamietnuté opätovné preskúmanie bez ohľadu na jeho výsledok, a to tým skôr, že diskusia medzi účastníkmi konania, ktorá sa zďaleka netýkala tohto výsledku, sa vzťahovala iba na otázky prípustnosti. Zrušenie výnimky teda nebolo v žiadnom prípade nevyhnutným dôsledkom tohto rozsudku, a teda navrhnuté predbežné opatrenie by išlo nad rámec opatrení, ktoré by Komisia musela prijať na vykonanie rozsudku o zrušení na základe článku 266 ZFEÚ (pozri v súvislosti s rovnakou situáciou týkajúcou sa práva Únie v oblasti štátnej pomoci uznesenie CIRFS a i./Komisia, už citované, body 20 až 23).

39 Zo všetkého vyššie uvedeného vyplýva, že návrh na nariadenie predbežných opatrení musí byť vyhlásený za prípustný, ale iba pokiaľ ide o návrhy predložené subsidiárne. Z ustanovení článku 114 ods. 4 ZFEÚ v spojení s ustanoveniami článku 114 ods. 6 ZFEÚ totiž vyplýva, že jedine Komisia je oprávnená schváliť žiadosť o zachovanie, ktorú jej adresujú členské štáty, zatiaľ čo súd rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení v zásade nie je oprávnený nariadiť dotknutej inštitúcii prijať určité opatrenia alebo sa zdržať takého konania.

O fumus boni iuris

40 Z judikatúry vyplýva, že podmienka týkajúca sa *fumus boni iuris* je splnená, ak sa aspoň jeden z dôvodov, ktoré uvádza žalobca na podporu žaloby vo veci samej, javí na prvý pohľad relevantný a v žiadnom prípade sa nejaví ako nedôvodný. Stačí, aby uvedený dôvod nastoľoval zložité a citlivé otázky, ktoré na prvý pohľad nemôžu byť zamietnuté ako irelevantné, ale vyžadujú si dôkladné preskúmanie, ktoré je vyhradené súdu príslušnému rozhodovať vo veci samej, alebo aby z tvrdení uvádzaných účastníkmi konania vyplývalo, že v rámci konania vo veci samej existuje významný právny spor, ktorého riešenie nie je hneď zrejmé (pozri v tomto zmysle uznesenie Westfälische Drahtindustrie a i./Komisia, už citované, bod 54, a uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 19. septembra 2012, Grécko/Komisia, T-52/12 R, bod 13 a tam citovanú judikatúru).

O dočasnom schválení hraničných hodnôt olova a bária

41 Podľa nemeckej vlády napadnuté rozhodnutie porušuje článok 114 ZFEÚ v rozsahu, v akom Komisia pri schválení oznámených vnútroštátnych ustanovení týkajúcich sa hraničných hodnôt olova a bária uplatnila lehotu, ktorá uplynie najneskôr 21. júla 2013. Článok 114 ods. 6 prvý pododsek ZFEÚ nestanovuje také časové obmedzenie, a teda Komisia si mohla vybrať iba medzi schválením alebo zamietnutím. Lehota, v ktorej je povinná prijať svoje rozhodnutie, je výslovne obmedzená na šesť mesiacov. Znenie tohto ustanovenia jej neumožňuje uložiť časové obmedzenie, a to tým skôr v prípade tak prísneho obmedzenia, ako je obmedzenie uložené v prejednávanej veci, ktoré ponecháva jej útvarom možnosť následne preskúmať prípadné prispôsobenie harmonizačného opatrenia.

42 Nemecká vláda dodáva, že štruktúra článku 114 ods. 6 prvého pododseku ZFEÚ tiež svedčí proti možnosti Komisie uplatniť v rozhodnutí prijatom na tomto základe časové obmedzenie. Po prvé, druhý pododsek tohto odseku 6 vytvára domnienku schválenia, ak Komisia nerozhodne v lehote šiestich mesiacov stanovenej v predchádzajúcom pododseku. Po druhé, v súlade s tretím pododsekom tohto odseku 6 môže Komisia predĺžiť pôvodnú lehotu o šesť mesiacov iba výnimočne. Po tretie, článok 114 ods. 7 ZFEÚ ukladá Komisii povinnosť, pokiaľ schválila oznámené vnútroštátne ustanovenia, okamžite preskúmať, či treba navrhnúť prispôsobenie harmonizačného opatrenia. Cieľom tohto pravidla je zabezpečiť, aby zdĺhavosť konania o zachovaní vnútroštátnych ustanovení nespôsobila žiadajúcemu členskému štátu ujmu. Komisia je teda výslovne povinná preskúmať vhodnosť a rozsah prípadného prispôsobenia okamžite po udelení svojho súhlasu.

43 Komisia odpovedá, že argumentácia nemeckej vlády nezohľadňuje systém zavedený článkom 114 ZFEÚ. Schválenie prísnejších vnútroštátnych ustanovení predstavuje totiž práve výnimku z harmonizačných opatrení. Komisia bez toho, aby sa odvolávala na výnimku, uplatnila pri schválení obmedzenie v čase iba s cieľom vytvoriť situáciu zlučiteľnú s harmonizačným opatrením, pričom pre obmedzené obdobie schválila vyššiu úroveň ochrany. Obmedzenie v čase umožňuje rýchlo ukončiť konania a vylúčiť prípadné druhé konanie založené na článku 114 ods. 4 ZFEÚ. Komisia zvolila toto riešenie, pretože Spolková republika Nemecko veľmi skoro prejavila svoj nesúhlas s postupom zvoleným Komisiou napriek skutočnosti, že už zahájila kroky na účely prispôsobenia hraničných hodnôt s najnovšími vedeckými poznatkami. Zdalo sa teda logické obmedziť schválenie v čase, pretože to bol jediný spôsob, ako zaručiť skutočnosť, že sa budú po celú dobu uplatňovať jednotné pravidlá na dotknuté látky prítomné v hračkách uvádzaných do obehu na vnútornom trhu.

44 Komisia tvrdí, že blokovať akékoľvek opatrenie smerujúce k zavedeniu prísnejších opatrení na úrovni Únie až do ukončenia konania stanoveného v článku 114 ods. 6 ZFEÚ by bolo v rozpore s cieľom ochrany, ktorý sleduje nová smernica o bezpečnosti hračiek, a významom, ktorý právo Únie pripisuje ochrane zdravia. Takýto výsledok by bol zjavne absurdný. Komisia tým, že časovo obmedzuje svoje súhlasy, je naopak schopná v prípade potreby nájsť pružnejšie riešenia, ktoré budú v čo najmenšej miere zasahovať do fungovania vnútorného trhu a jednotného uplatňovania práva Únie. Umožňuje jej to zároveň zohľadniť legitímne obavy členských štátov.

45 V tejto súvislosti sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení predovšetkým konštatuje, že v bode 54 napadnutého rozhodnutia Komisia výslovne uznala, že hranice migrácie stanovené novou smernicou o bezpečnosti hračiek, pokiaľ ide o olovo, neposkytujú pre deti vhodnú úroveň ochrany, čo ju viedlo k začatiu konania o revízii dotknutých hraničných hodnôt. Z tohto dôvodu sa Komisia v bode 55 napadnutého rozhodnutia domnievala, že oznámené vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa olova sú odôvodnené závažnou potrebou ochrany ľudského zdravia. To isté ďalej platí aj pre bárium: v bode 48 napadnutého rozhodnutia Komisia tiež výslovne uznala, že hodnoty odporúčané nemeckou vládou pravdepodobne zaručujú vyššiu úroveň ochrany zdravia detí. Z tohto dôvodu v bode 51 napadnutého rozhodnutia vyhlásila, že oznámené vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa bária sú odôvodnené závažnou potrebou ochrany ľudského zdravia.

46 Napokon treba dodať, že v bode 94 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že a vnútroštátne opatrenia oznámené Spolkovou republikou Nemecko v súvislosti s olovom a báriom nepredstavujú prostriedok svojvoľnej diskriminácie, ani skryté obmedzovanie obchodu medzi členskými štátmi, ani neprimeranú prekážku pre fungovanie vnútorného trhu. Komisia z toho vyvodila záver, že má dôvody pripustiť, že tieto opatrenia sa môžu schváliť „pod podmienkou časového obmedzenia“.

47 Zdá sa teda, že Komisia potvrdila, že pokiaľ ide o olovo a bárium, sú splnené všetky podmienky na uplatnenie článku 114 ods. 4 a 6 ZFEÚ. Navyše uznala, že súhlasí so Spolkovou republikou Nemecko v tom, že schválenie má byť priznané, ak sú splnené podmienky stanovené v článku 114 ods. 4 a 6 ZFEÚ. Uviedla však, že medzi týmito podmienkami je tiež podmienka nevyhnutnej povahy vnútroštátnych ustanovení, čo je prípad prejednávanej veci až do prijatia hraničných hodnôt vyplývajúcich z novej smernice o bezpečnosti hračiek. Po tomto časovom obmedzení prestanú byť vnútroštátne ustanovenia nevyhnutnými. Táto situácia svedčí v prospech časového obmedzenia, ktoré uplatnila pri svojom schválení.

48 Pokiaľ ide o revíziu hraničných hodnôt stanovených novou smernicou o bezpečnosti hračiek, Komisia spresnila vo svojom vyjadrení k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, že 3. januára 2013 oznámila Svetovej obchodnej organizácii návrh nariadenia, ktorým sa mení a dopĺňa táto smernica a upravujú hraničné hodnoty uplatniteľné na bárium. Po oznámení tohto návrhu musí dodržať lehotu 60 dní, to znamená až do 4. marca 2013, aby ho mohla prijať. Po uplynutí lehoty a po zohľadnení prípadných pripomienok môže predložiť dotknutý návrh regulačnému výboru, čo „plánuje urobiť“ v marci 2013 v nadväznosti na písomné konanie. „Ak regulačný výbor schváli návrh kvalifikovanou väčšinou“, začína plynúť trojmesačná lehota, počas ktorej Európsky parlament a Rada Európskej únie môžu vzniesť námietky. „Ak ich nepredložia“ Komisia môže návrh prijať. Nové hraničné hodnoty migrácie pre bárium by teda mohli nadobudnúť účinnosť v júli 2013.

49 Ako možno ľahko pochopiť z tohto výkladu, nadobudnutie účinnosti nových hodnôt migrácie pre bárium predpokladaných Komisiou závisí od viacerých nepredvídateľných okolností. Komisia tým, že uplatnila pri svojom schválení pevnú lehotu „[najneskôr] do 21. júla 2013“, ako to urobila v článku 1 napadnutého rozhodnutia, teda na prvý pohľad vytvorila pre Spolkovú republiku Nemecko riziko, že bude musieť upustiť od svojich vnútroštátnych ustanovení pred nadobudnutím účinnosti nových hodnôt migrácie, hoci tieto ustanovenia nepochybne zaručujú vyššiu úroveň ochrany ako je úroveň, ktorú ponúkajú súčasné hodnoty novej smernice o bezpečnosti hračiek, a zachovanie týchto ustanovení je teda odôvodnené závažnými potrebami ochrany zdravia. V dôsledku toho sa

argumentácia nemeckej vlády – podľa ktorej uloženie takejto lehoty nezodpovedá „zachovaniu“ v zmysle článku 114 ods. 4 ZFEÚ a predstavuje obchádzanie systému lehôt a domnienky schválenia stanovenej v článku 114 ods. 4 až 7 ZFEÚ – nezdá *prima facie* nedôvodná.

50 Uvedené platí tým skôr pre prispôsobenie hraničných hodnôt uplatniteľných na olovo predpokladané Komisiou. Samotná Komisia totiž vychádza zo zásady, že nové hodnoty môžu byť prijaté až najskôr v januári 2014, to znamená v každom prípade po uplynutí pevnej lehoty, ktorú uplatnila pri svojom schválení, ktorá uplynie 21. júla 2013.

51 Treba skonštatovať, že tvrdenia, ktoré nemecká vláda predložila v súvislosti so schválením hraničných hodnôt pre olovo a bárium časovo obmedzeným, majú veľmi vážnu povahu a vznášajú otázky, ktoré na prvý pohľad vyžadujú dôkladné preskúmanie, spadajúce do právomoci súdu rozhodujúceho vo veci samej. Z tohto hľadiska teda návrh na nariadenie predbežného opatrenia predstavuje *fumus boni iuris*.

52 Už teraz je potrebné pripomenúť, že Komisia v prípade, ak by bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia v tomto bode prijatý, môže kedykoľvek podať návrh na základe článku 108 rokovacieho poriadku, ak sa bude domnievať, že okolnosti sa zmenili spôsobom, ktorý môže odôvodniť zmenu alebo zrušenie predbežného opatrenia, čo je napríklad prípad, ak by medzičasom nastalo prispôsobenie hraničných hodnôt uplatniteľných na olovo alebo bárium, alebo na obidva tieto prvky.

O zamietnutí žiadosti o schválenie hraničných hodnôt pre antimón, arzén a ortuť

53 Podľa nemeckej vlády napadnuté rozhodnutie porušuje článok 114 ods. 4 a 6 ZFEÚ v rozsahu, v akom Komisia porušila kritérium relevantného posúdenia, keď jej na účely odôvodnenia svojho zamietnutia zachovať vnútroštátne ustanovenia uplatniteľné na antimón, arzén a ortuť vytýkala, že nepreukázala, že hraničné hodnoty migrácie stanovené novou smernicou o bezpečnosti hračiek neposkytujú vhodnú úroveň ochrany alebo že majú pravdepodobne nepriaznivé účinky na zdravie. Ako totiž vyplýva z rozsudku Súdneho dvora z 20. marca 2003, Dánsko/Komisia (C-3/00, Zb. s. I-2643, body 63 a 64), členský štát sa môže na účely odôvodnenia zachovania svojich vnútroštátnych ustanovení dovolávať skutočnosti, že posudzuje riziko pre verejné zdravie inak, ako to urobil normotvorca Únie v dotknutom harmonizačnom opatrení. Žiadajúci členský štát musí iba preukázať, že tieto vnútroštátne pravidlá zabezpečujú vyššiu úroveň ochrany verejného zdravia ako harmonizačné opatrenie práva Únie a že neprekračujú to, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa.

54 Na rozdiel od tvrdenia Komisie nemecká vláda splnila všetky svoje povinnosti v oblasti dôkazov. Vnútroštátne hraničné hodnoty, ktoré sú identické ako hodnoty uvedené v prílohe II časti II bode 3 pôvodnej smernice o bezpečnosti hračiek, a hraničné hodnoty stanovené v prílohe II časti III bode 13 novej smernice o bezpečnosti hračiek môžu byť porovnané až po konverzii, pretože tie prvé sú vyjadrené prostredníctvom biologickej prípustnosti, zatiaľ čo tie druhé sú vyjadrené v hraničných hodnotách migrácie. Nemecká vláda vykonala konverziu do hraničných hodnôt migrácie na základe normy EN 71-3 (pozri bod 6 vyššie), potom porovnala hraničné hodnoty biologickej prípustnosti po vyčerpaní maximálnych hraničných hodnôt migrácie povolených novou smernicou o bezpečnosti hračiek pre tri kategórie konzistencie hračiek s hraničnými hodnotami pôvodnej smernice o bezpečnosti hračiek (nezávisle od konzistencie hračky). Po tejto konverzii sa hraničné hodnoty migrácie stanovené oznámenými vnútroštátnymi ustanoveniami ukázali nižšie ako hraničné hodnoty stanovené novou smernicou o bezpečnosti hračiek. Pokiaľ ide o dotknuté prvky, nová smernice o bezpečnosti hračiek tak povoľuje vyššiu migráciu ako je migrácia povolená týmito vnútroštátnymi ustanoveniami, čo spôsobuje vyššiu expozíciu detí škodlivým látkam. To preukazuje, že tieto vnútroštátne ustanovenia zaručujú vyššiu úroveň ochrany ako je úroveň ochrany vyplývajúca z uplatnenia novej smernice o bezpečnosti hračiek, ako potvrdzuje aj táto tabuľka:

	Hraničná hodnota biologickej prípustnosti na základe nemeckého vnútroštátneho práva (zodpovedá pôvodnej smernici o bezpečnosti hračiek)	Medzná (hraničná) hodnota biologickej prípustnosti na základe novej smernice o bezpečnosti hračiek		
	µg/deň bez ohľadu na konzistenciu materiálu hračky	µg/deň v suchom, krehkom, práškovom alebo ohybnom materiáli hračky	µg/deň v tekutom alebo lepkavom materiáli hračky	µg/deň v zoškriabanom materiáli hračky
Antimón	0,2	4,5	4,5	4,5
Arzén	0,1	0,38	0,36	0,38
Ortuť	0,5	0,75	0,76	0,76

55 Podľa nemeckej vlády to preukazuje, že pre každý prvok a každú konzistenciu sú hraničné hodnoty biologickej prípustnosti stanovené pôvodnou smernicou o bezpečnosti hračiek nižšie ako hodnoty stanovené novou smernicou o bezpečnosti hračiek. V dôsledku toho už z oddeleného preskúmania pre každú konzistencia vyplýva, že oznámené vnútroštátne ustanovenia zabezpečujú vyššiu úroveň ochrany zdravia detí ako ustanovenia novej smernice o bezpečnosti hračiek. Toto zistenie by sa ešte posilnilo, ak by sa pre každý prvok vykonalo celkové preskúmanie pridaním hraničných hodnôt biologickej prípustnosti stanovených novou smernicou o bezpečnosti hračiek po konverzii pre tri konzistencie materiálov hračiek.

56 Komisia sa naproti tomu domnieva, že oznámené vnútroštátne ustanovenia (a hraničné hodnoty stanovené pôvodnou smernicou o bezpečnosti hračiek, na ktorých sú tieto ustanovenia založené) nechránia zdravie účinnejším spôsobom ako ustanovenia novej smernice o bezpečnosti hračiek a že naopak, vo väčšine prípadov nemecké normy zabezpečujú zjavne nižšiu ochranu proti antimónu, arzénu a ortuti, ako to preukazuje nižšie uvedená tabuľka, v ktorej sú hraničné hodnoty migrácie stanovené novou smernicou o bezpečnosti hračiek porovnané s opatreniami oznámenými nemeckou vládou, pričom čísla odkazujú na maximálne prijateľné množstvo v mg každého prvku, ktorý môže byť uvoľnený (ktorý môže „migrovať“) z jedného kg materiálu látky:

Prvok	Nová smernica o bezpečnosti hračiek Migrácia z materiálov hračky v mg/kg			Oznámené opatrenia vyjadrené vo forme migrácie v mg/kg EN 71-3
	Tekutý alebo lepkavý materiál	Suchý, krehký, práškový alebo ohybný materiál	Zoškriabaný materiál	
Antimón	11,3	45	560	60
Arzén	0,9	3,8	47	25
Ortuť	1,9	7,5	94	60

57 Podľa Komisie z tejto tabuľky jasne vyplýva, že pre tekuté a suché materiály sú hodnoty oznámené nemeckou vládou jasne vyššie ako hodnoty novej smernice o bezpečnosti hračiek. Oznámené hraničné hodnoty sú nižšie iba pre zoškriabané materiály, ktoré sú však vo všeobecnosti ťažšie dostupné práve preto, že musia byť najskôr zoškriabané.

58 Komisia spochybňuje porovnanie urobené nemeckou vládou v tabuľke, ktorú jej predložila (pozri bod 54 vyššie). Druhý stĺpec totiž uvádza biologickú prípustnosť stanovenú ako cieľ nemeckými vnútroštátnymi ustanoveniami (a pôvodnou smernicou o bezpečnosti hračiek), zatiaľ čo tri stĺpce viac vpravo ukazujú biologickú dostupnosť dosiahnutú v praxi vďaka novej smernici o bezpečnosti hračiek, to znamená s ohľadom na absorbované množstvo materiálu hračky. Aby bolo porovnanie správne, je potrebné aj pre pôvodnú smernicu o bezpečnosti hračiek vypočítať biologickú prípustnosť, ktorú je možné dosiahnuť v praxi, a to pre tri konzistencie materiálu hračky. Na tento účel je potrebné vynásobiť hraničnú hodnotu migrácie pre daný prvok, to znamená maximálne množstvo tohto prvku, ktoré sa môže prijateľne uvoľniť na kg materiálu látky, množstvom materiálu hračky prehltnutým dieťaťom, ktoré sa hrá: 100 mg pre suchý materiál (a iný), 400 mg pre modelovaciu hmotu a prstové farby alebo tekutý materiál (a iný) a 8 mg pre zoškriabaný materiál. Nasledujúca tabuľka ilustruje tento výsledok:

Prvok	Pôvodná smernica o bezpečnosti hračiek				Nová smernica o bezpečnosti hračiek		
	Biologická prípustnosť v µg/deň ako cieľ	Biologická prípustnosť v µg/deň dosiahnutá v praxi prostredníctvom normy EN 71-3 pre…			Biologická prípustnosť v µg/deň dosiahnutá v praxi prostredníctvom novej smernice o bezpečnosti hračiek pre…		
		Suchý materiál 100 mg	Modelovacia hmota a prstové farby 400 mg	Zoškriabaný materiál 8 mg	Suchý materiál 100 mg	Tekutý materiál 400 mg	Zoškriabaný materiál 8 mg
Antimón	0,2	6	24	0,5	4,5	4,5	4,5
Arzén	0,1	2,5	10	0,2	0,4	0.36	0,38
Ortuť	0,5	2,5	10	0,5	0,75	0,76	0,76

59 Toto porovnanie preukazuje, že pre antimón, arzén a ortuť je nová smernica o bezpečnosti hračiek, okrem zoškriabaného materiálu, celkovo prísnejšia ako právna úprava, ktorej zachovanie si Spolková republika Nemecko želá nechať schváliť. Oznámené ustanovenia teda neslúžia na ochranu zdravia, a tak rozhodujúca skutočnosť vyžadovaná článkom 114 ods. 4 ZFEÚ, to znamená vhodná povaha opatrenia, v konaní vo veci samej absentuje.

60 V tejto súvislosti musí sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení konštatovať, že rozpor medzi nemeckou vládou a Komisiou v súvislosti so „správnymi“ hraničnými hodnotami pre antimón, arzén a ortuť prítomnými v hračkách nastoľuje vysoko technické otázky. Platí to najmä pre konverziu hraničných hodnôt migrácie a biologickej prípustnosti.

61 Pokiaľ ide o túto konverziu, nemecká vláda spochybňuje relevantnosť „hraničných hodnôt biologickej prípustnosti, ktoré môžu byť v praxi dosiahnuté“, ktoré Komisia získala vynásobením hraničných hodnôt migrácie zodpovedajúcich norme EN 71-3 odhadmi absorbovaných množstiev, teda 100 mg, 400 mg a 8 mg. Táto námietka nie je na prvý pohľad nedôvodná, pretože nemecká vláda uvádza, že hraničné hodnoty migrácie normy EN 71-3 boli vypracované na základe predpokladu, podľa ktorého denné množstvo absorbovaného materiálu látky je iba 8 mg, a že pôvodná smernica o bezpečnosti hračiek (ako aj vnútroštátne ustanovenia, ktoré sú na nej založené) jednak už stanovuje uplatniteľné hraničné hodnoty biologickej prípustnosti a jednak definuje maximálnu dennú biologickú prípustnosť spôsobenú používaním hračiek a zakazuje jej prekročenie. Vzhľadom na to, že nemecká vláda dodáva, že „hraničné hodnoty biologickej prípustnosti, ktoré môžu byť v praxi dosiahnuté“ stanovené Komisiou nie sú správne, pretože takto vypočítané hodnoty sú oveľa vyššie ako hodnoty v absolútnom vyjadrení povolené pôvodnou smernicou o bezpečnosti hračiek, a teda premisa, na ktorej Komisia založila svoju konverziu, je nezlučiteľná so samotnými ustanoveniami tejto smernice, táto téza sa tiež nezdá na prvý pohľad úplne nedôvodná.

62 Okrem toho, Komisia sama uznáva, že aj podľa jej vlastnej metódy konverzie sú oznámené vnútroštátne hraničné hodnoty pre zoškriabaný materiál nižšie ako hodnoty, ktoré stanovuje nová smernica o bezpečnosti hračiek, pričom však zoškriabaný materiál je pre dieťaťa ťažšie dostupný, pretože musí byť najskôr zoškriabaný. Komisia, ktorá bola v tejto súvislosti vypočúvaná, uviedla ako príklad zoškriabaného materiálu povrchové úpravy (farby, laky), plastové a iné látky, ako napríklad koža, lepenka, drevo, textílie, napríklad plyš, ale tiež sklo alebo oceľ. Vysvetlila, že je to samotné dieťa, ktoré hraním sa hračku hryzie, škriabe zubami, cucá alebo oblizuje a môže tak prehltnúť zoškriabaný materiál. Tieto vysvetlenia však neumožňujú na prvý pohľad určiť, prečo zoškriabané hračky – to znamená často používané hračky, ktoré možno často nájsť v jasliach, materských škôlkach a mnohých rodinách – sú ťažšie dostupné ako iné konzistencie látok, ani prečo by malo byť z toho vyplývajúce zdravotné riziko zanedbateľné. V každom prípade, Komisia nepredložila žiaden číselný údaj, ktorý by preukazoval stupeň vzácnosti takýchto hračiek. Preto možno len ťažko tvrdiť, že pokiaľ ide o zoškriabaný materiál hračky, oznámené vnútroštátne ustanovenia nemôžu zaistiť ochranu zdravia v zmysle článku 114 ods. 4 ZFEÚ.

63 Hoci Komisia ďalej tvrdí, že ustanovenia, o ktorých schválenie žiada nemecká vláda, sú založené na metódach spred takmer 30 rokov, stačí poznamenať, že v novej smernici o bezpečnosti hračiek samotný normotvorca výslovne umožňuje, aby hraničné hodnoty založené na týchto metódach zostali účinné až do 20. júla 2013. Vnútroštátne hraničné hodnoty, ktoré v napadnutom rozhodnutí Komisia schválila v stanovenej lehote pre bárium a olovo, sú tiež založené na týchto metódach. Komisia teda *prima facie* nedôvodne tvrdí, že režim hraničných hodnôt zavedený pôvodnou smernicou o bezpečnosti hračiek je úplne zastaraný, vedecky prekonaný a teda zjavne nevhodný.

64 Nemôže byť prijaté ani tvrdenie Komisie založené na skutočnosti, že žiaden iný členský štát nevzniesol najmenšiu výhradu v súvislosti s novými hraničnými hodnotami. Členský štát je totiž plne oprávnený, najmä v oblasti zdravia, posúdiť riziko, ktoré niektoré látky predstavujú pre populáciu, inak ako normotvorca Únie pri príprave harmonizačného opatrenia, čo tento štát oprávňuje zachovať v platnosti svoje vnútroštátne ustanovenia v prípade, ak môže preukázať, že chránia (vnútroštátne) verejné zdravie lepšie ako dotknuté harmonizačné opatrenie a neprekračujú to, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa (pozri v tomto zmysle rozsudok Dánsku/Komisia, už citovaný, body 63 a 64).

65 Je teda potrebné vyvodiť záver, že tvrdenia, ktoré nemecká vláda uviedla v súvislosti so zamietnutím schválenia hraničných hodnôt uplatniteľných na antimón, arzén a ortuť, nastoľujú komplexné otázky, ktoré na prvý pohľad nemôžu byť zamietnuté ako irelevantné, ale si vyžadujú dôkladné preskúmanie, ktoré sa musí vykonať v rámci konania vo veci samej, prípadne po konzultácii znalca v súlade s článkom 65 písm. d) rokovacieho poriadku.

66 Napokon treba zdôrazniť, že Komisia v napadnutom rozhodnutí opomenula preskúmať existenciu prípadnej svojvoľnej diskriminácie, prípadného skrytého obmedzovania obchodu medzi členskými štátmi alebo prípadnej prekážky pre fungovanie vnútorného trhu. Ako však správne zdôrazňuje nemecká vláda, Komisia sama v tomto rozhodnutí pripustila, že nemecké vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa olova, bária, nitrozamínov a nitrozovateľných látok sa uplatňujú bez rozdielu na všetky výrobky a nezakladajú svojvoľnú diskrimináciu, ani skryté obmedzovanie obchodu medzi členskými štátmi, ani prekážku pre fungovanie vnútorného trhu. Nie je žiaden dôvod, aby to bolo inak pre antimón, arzén a ortuť, keď oznámené vnútroštátne ustanovenia sú v tejto súvislosti totožné.

67 Podmienka týkajúca sa *fumus boni iuris* je teda splnená aj pokiaľ ide o zamietnutie schválenia hraničných hodnôt uplatniteľných na antimón, arzén a ortuť.

O naliehavosti

68 Treba pripomenúť, že cieľom konania o nariadení predbežného opatrenia je zaistiť plnú účinnosť budúceho rozhodnutia vo veci samej, aby sa zabránilo vzniku medzery v právnej ochrane zabezpečenej súdom Únie (uznesenie predsedu Súdneho dvora z 3. mája 1996, Nemecko/Komisia, C-399/95 R, Zb. s. I-2441, bod 46). Na dosiahnutie tohto cieľa sa naliehavosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí posudzovať vo vzťahu k nevyhnutnosti predbežne rozhodnúť, aby nebola spôsobená vážna a nenapraviteľná škoda účastníkovi konania, ktorý požiadal o predbežné opatrenie [uznesenie predsedu Súdneho dvora z 18. novembra 1999, Pfizer Animal Health/Rada, C-329/99 P(R), Zb. s. I-8343, bod 94]. Je na účastníkovi konania, ktorý sa odvoláva na hrozbu takej škody, aby preukázal, že jej vznik je s dostatočnou pravdepodobnosťou predvídateľný (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdneho dvora z 29. júna 1993, Nemecko/Rada, C-280/93 R, Zb. s. I-3667, bod 34, a predsedu Súdneho dvora zo 17. júla 2001, Komisia/NALOO, C-180/01 P-R, Zb. s. I-5737, bod 53).

69 V prejednávanom prípade Spolková republika Nemecko tvrdí, že v prípade absencie navrhnutých predbežných opatrení existuje riziko, že utrpí vážnu a nenapraviteľnú ujmu v časovom období medzi 20. júlom 2013 a rozhodnutím Všeobecného súdu vo veci samej. Ohrozeným právnym záujmom je zdravie detí, ktoré môžu byť vystavené kontaktu s hračkami, ktoré neboli vyrobené v súlade s hraničnými hodnotami stanovenými oznámenými vnútroštátnymi ustanoveniami, ktoré poskytujú vyššiu úroveň ochrany ako je úroveň zabezpečená novou smernicou o bezpečnosti hračiek. Ujma bude vážna, pretože zdravie je samo osebe obzvlášť dôležitá hodnota, a deti, ktoré sú najcitlivejšími spotrebiteľmi, samé nemôžu rozhodovať o nebezpečenstve, ktorému sú vystavené. Hneď ako škoda vznikne, bude nenapraviteľná, pretože už vzhľadom na svoju povahu nemôže byť poškodenie zdravia spätne odstránené.

70 Komisia v podstate odpovedá, že ak by aj hraničné hodnoty pôvodnej smernice o bezpečnosti hračiek viedli k vyššej úrovni ochrany, neznamená to, že ustanovenia novej smernice o bezpečnosti hračiek spôsobia od 20. júla 2013 vážne a nenapraviteľné škody. Okrem toho, v prípade absencie *fumus boni iuris* sa Spolková republika Nemecko nemôže dovolávať naliehavosti.

71 V tejto súvislosti treba skonštatovať, že táto vec sa týka ochrany zdravia detí, ktoré môžu byť vystavené kontaktu s hračkami obsahujúcim určité ťažké kovy. Pokiaľ ide o stanovenie hraničných hodnôt pre ich prítomnosť v hračkách, článok 114 ods. 4 ZFEÚ stanovuje možnosť zachovať vnútroštátne ustanovenia odôvodnené závažnými potrebami uvedenými v článku 36 ZFEÚ, to znamená požiadavkami spojenými, okrem iného, s ochranou zdravia osôb. V súlade s článkom 191 ods. 1 a 2 ZFEÚ, ktorý sa tiež týka ochrany ľudského zdravia, politika, ktorá sa má v tejto oblasti viesť, je založená najmä na zásade predchádzania škodám.

72 Zásada predchádzania škodám, ktorá predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie, umožňuje inštitúciám Únie, ak pretrváva neistota o existencii alebo rozsahu rizík pre zdravie osôb, prijať ochranné opatrenia bez toho, aby sa čakalo, kým sa plne preukáže existencia a závažnosť týchto rizík (pozri uznesenie sudcu Súdu prvého stupňa rozhodujúceho o nariadení predbežných opatrení z 28. septembra 2007, Francúzsko/Komisia, T-257/07 R, Zb. s. I-4153, body 60 a 61 a tam citovanú judikatúru). Sú tiež povinné prijať vhodné opatrenia na účely predchádzania určitým potenciálnym rizikám pre verejné zdravie vyplývajúcim z daného výrobku, pričom sa môžu obmedziť na predloženie vážnych a presvedčivých indícií, ktoré bez vylúčenia vedeckej neistoty umožňujú odôvodnene pochybovať o neškodnosti tohto výrobku (rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2013, Acino/Komisia, T-539/10, body 63 a 66).

73 Súd rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení musí takisto pri rozhodovaní o otázke, či dotknutý právny akt môže s dostatočnou mierou pravdepodobnosti spôsobiť vážne a nenapraviteľné škody pre zdravie, zohľadniť úvahy založené na zásade predchádzania škodám a týkajúce sa existencie a závažnosti potenciálnych rizík pre zdravie. Predovšetkým nemôže tieto škody vylúčiť ako čisto hypotetické iba z dôvodu, že pretrváva vedecká neistota v súvislosti s prípadnými rizikami pre zdravie.

74 V prejednávanom prípade je s cieľom preskúmať naliehavosť potrebné predovšetkým zohľadniť skutočnosť, že nemecká vláda preukázala existenciu *fumus boni iuris*.

75 Ďalej, pokiaľ ide o hraničné hodnoty uplatniteľné na bárium a olovo, Komisia sama v napadnutom rozhodnutí uznala, že oznámené vnútroštátne ustanovenia boli odôvodnené závažnými potrebami ochrany zdravia; a teda schválila ich zachovanie. Z toho vyplýva, že nemecká vláda, ktorá mala právo posúdiť existenciu rizika pre verejné zdravie v zásade odlišne, ako to urobil normotvorca Únie v rámci novej smernice o bezpečnosti hračiek (pozri v tomto zmysle rozsudok Dánsko/Komisia, už citovaný, body 63 a 64), dostatočne z právneho hľadiska preukázala, že tieto vnútroštátne ustanovenia zabezpečujú na prvý pohľad lepšiu ochranu verejného zdravia ako ustanovenia novej smernice o bezpečnosti hračiek a že neprekračujú to, čo je nevyhnutné pre dosiahnutie tohto cieľa.

76 Vzhľadom na to, že oznámené vnútroštátne ustanovenia zabezpečujú pre bárium a olovo *prima facie* vyššiu úroveň ochrany ako je úroveň zabezpečená novou smernicou o bezpečnosti hračiek, možno vyvodiť záver, že deti, o ktorých ochranu ide, sú vystavené rizikám, ktoré môžu zasiahnuť vážnym a nenapraviteľným spôsobom ich zdravie, ak by im bola táto úroveň ochrany odmietnutá. Vzhľadom na to, že Komisia namieta, že nová smernica o bezpečnosti hračiek už zabezpečuje vysokú úroveň ochrany, a teda že ujma spôsobená rozdielom medzi týmito dvoma úrovňami nie je ani vážna ani nenapraviteľná, spochybňuje povahu a rozsah vnútroštátnej úrovne ochrany, hoci ona sama potvrdila, že dotknuté vnútroštátne ustanovenia sú odôvodnené „závažnými požiadavkami ochrany zdravia“. Nech je to akokoľvek, táto argumentácia, ktorá je sama osebe protichodná, nie je vhodná vzhľadom na „opätovné znárodnenie“ zdravotnej politiky, ktorého zásada je uznaná v článku 114 ods. 4 ZFEÚ.

77 Navyše, vzhľadom na zásadu predchádzania škodám sa zdá zásadné kvalifikovať škodu na zdraví, ktorú môže spôsobiť kontakt s ťažkými kovmi, akými sú bárium a olovo, ako vážnu a nenapraviteľnú, a to tým skôr, že rizikovú skupinu, ktorú treba chrániť, tvoria deti manipulujúce s hračkami. Argumentácia predložená nemeckou vládou na účely preukázania naliehavosti (pozri bod 69 vyššie) preto musí byť prijatá.

78 To isté platí aj pre hraničné hodnoty uplatniteľné na antimón, arzén a ortuť, hoci Komisia neuznala, že vnútroštátne ustanovenia, ktoré sa ich týkajú, sú odôvodnené závažnými požiadavkami ochrany zdravia. Nič totiž neumožňuje vylúčiť, že po dôkladnom preskúmaní súdu rozhodujúceho vo veci samej odpovie na komplexné otázky, ktoré nemecká vláda v tejto veci vzniesla (pozri bod 65 vyššie), v tom zmysle, že dané vnútroštátne ustanovenia uplatniteľné na antimón, arzén a ortuť takisto zabezpečujú vyššiu úroveň ochrany ako je úroveň stanovená novou smernicou o bezpečnosti hračiek, a teda deti, o ktorých ochranu ide, sú vystavené riziku vážneho a nenapraviteľného poškodenia zdravia, ak by im táto úroveň ochrany bola odmietnutá. Hoci nie je isté, že súd rozhodujúci vo veci samej skutočne takto rozhodne, táto neistota neumožňuje sudcovi rozhodujúcemu o nariadení predbežných opatrení, vzhľadom na zásadu predchádzania škodám, poprieť existenciu rizika vážnej a nenapraviteľnej škody pre zdravie, a to tým skôr, že nemecká vláda predložila vážne a presvedčivé argumenty, ktoré spochybňujú úroveň ochrany zabezpečenej novou smernicou o bezpečnosti hračiek (pozri bod 61 vyššie), a že Komisia sama pripustila, pokiaľ ide o zoškriabaný materiál hračky, že oznámené vnútroštátne hraničné hodnoty sú nižšie ako hodnoty, ktoré ukladá táto smernica.

79 Zo všetkého vyššie uvedeného vyplýva, že nemecká vláda dostatočne z právneho hľadiska preukázala naliehavosť, ktorú treba priznať navrhnutému predbežnému opatreniu.

O zvážení záujmov

80 Podľa ustálenej judikatúry zváženie rôznych existujúcich záujmov spočíva v tom, že sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení zistí, či záujem účastníka konania, ktorý navrhuje nariadenie predbežného opatrenia, má prednosť pred záujmom, ktorý predstavuje okamžité uplatnenie sporného aktu, tak, že tiež preskúma, či prípadné zrušenie tohto aktu súdom rozhodujúcim vo veci samej

umožní zvrátiť situáciu, ktorá by bola spôsobená jeho okamžitým vykonaním, a naopak, či má nariadenie navrhnutých predbežných opatrení takú povahu, že by bránilo plnému účinku sporného aktu v prípade, ak by bola žaloba vo veci samej zamietnutá (pozri v tomto zmysle uznesenia predsedu Všeobecného súdu z 18. marca 2011, Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband/Komisia, T-457/09 R, neuverejnené v Zbierke, bod 69, a zo 16. novembra 2012, Akzo Nobel a i./Komisia, T-345/12 R, bod 24 a tam citovanú judikatúru).

81 Keďže v prejednávanej veci nemecká vláda preukázala tak naliehavosť svojho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ako aj existenciu *fumus boni iuris*, je potrebné uznať jej legitímny záujem na nariadení predbežného opatrenia, ktoré požaduje.

82 Táto vláda ďalej správne uvádza, že nariadenie predbežného opatrenia, po ktorom by nasledovalo zamietnutie žaloby vo veci samej, by nesporne zasiahlo záujem spájajúci sa s aproximáciou právnych predpisov na vnútornom trhu v zmysle ustanovení článku 114 ods. 1 ZFEÚ v spojení s ustanoveniami článku 26 ZFEÚ, ale že nevýhoda, ktorá z toho pre vnútorný trh vyplýva, sa musí považovať za relatívne nízku. Hraničné hodnoty stanovené oznámenými vnútroštátnymi ustanoveniami, ktoré sú totožné s hraničnými hodnotami v pôvodnej smernici o bezpečnosti hračiek, sú už totiž v hračkárskom odvetví známe a etablované počas desaťročí, a teda toto odvetvie je schopné ich uplatňovať a dodržiavať bez ťažkostí. Táto nevýhoda pre vnútorný trh by v každom prípade a predovšetkým nebola nezvratná, ale iba dočasná v dôsledku skutočnosti, že po rozhodnutí vo veci samej by hračky mohli byť znovu dovážané a distribuované. Naproti tomu, ak by bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý, ale súd rozhodujúci vo veci samej by žalobe vyhovel, zdravie detí by v medziobdobí mohlo utrpieť vážnu a nezvratnú škodu.

83 Z tohto dôvodu záujem Komisie na zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí ustúpiť pred záujmom nemeckej vlády na povolení zachovania oznámených vnútroštátnych ustanovení, a to tým skôr, že navrhnuté predbežné opatrenie iba zachováva právny stav pretrvávajúci už od roku 1988, pričom toto zachovanie bude priznané iba pre obmedzené obdobie. Písomná časť konania vo veci T-198/12 sa totiž ukončila k 14. decembru 2012, a teda možno očakávať, že Všeobecný súd rozhodne vo veci samej v nasledujúcich mesiacoch.

84 Keďže všetky podmienky umožňujúce nariadenie subsidiárne navrhovaného predbežného opatrenia sú splnené, je opodstatnené vyhovieť zodpovedajúcim návrhom.

Z týchto dôvodov

PREDSEDA VŠEOBECNÉHO SÚDU

nariadil:

1. **Európska komisia povolí zachovanie vnútroštátnych ustanovení oznámených Spolkovou republikou Nemecko o hraničných hodnotách pre antimón, arzén, bárium, olovo a ortuť prítomných v hračkách až do rozhodnutia Všeobecného súdu vo veci samej.**

2. **V zostávajúcej časti sa návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamieta.**

3. **O trovách konania sa rozhodne v konaní o veci samej.**

V Luxemburgu 15. mája 2013

Tajomník
E. Coulon

Predseda
M. Jaeger